

Dosarul nr. 3ra-680/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V. Chislița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Clima, I. Muruianu, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Eduard Bulat,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Eduard Bulat împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Comisiei pentru preselecția candidaților la funcția de Procuror General, terți Oleg Crîșmaru, Vladislav Gribincea, Veaceslav Soltan și Alexandr Stoianoglo, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul depus de Eduard Bulat, a fost casată hotărârea din 29 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o nouă decizie

c o n s t a t ă :

La 25 noiembrie 2019 Eduard Bulat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Comisiei pentru preselecția candidaților la funcția de Procuror General cu privire la contestarea actului administrativ

În motivarea acțiunii reclamantul Eduard Bulat a indicat că a depus la Ministerul Justiției dosarul de concurs, în vederea participării la preselecția candidaților la funcția de Procuror General.

La 28 octombrie 2019 a participat la etapa de interviuri. La 29 octombrie 2019, de pe pagina web a Ministerului Justiției a aflat despre hotărârea Comisiei de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General, conform căreia au fost preselecțati candidații Oleg Crîșmaru, Vladislav Gribincea, Veaceslav Soltan și Alexandr Stoianoglo.

Reclamantul Eduard Bulat a indicat că la 04 noiembrie 2019 a depus la Ministerul Justiției contestație împotriva hotărârii din 29 octombrie 2019 a Comisiei de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General, însă aceasta nu a fost examinată.

În perioada 05-18 noiembrie 2019, reprezentanții Guvernului Republicii Moldova au comunicat public, că rezultatele activității Comisiei de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General au fost anulate, urmând a fi modificată

legislația întru crearea unui nou mecanism de preselecție a candidaților la această funcție.

A indicat că în pofida acestor declarații și deoarece nu a fost informat despre soluționarea contestației, la 19 noiembrie 2019, reclamantul Eduard Bulat a sesizat Autoritatea Națională de Integritate cu privire la încălcarea de către membrii Comisiei de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General a regimului juridic al conflictelor de interese. Copia sesizării a fost transmisă și Ministrului Justiției.

Reclamantul a indicat că la 19 noiembrie 2019, din sursele mass-media a aflat, că rezultatele activității Comisiei de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General nu au fost anulate, iar dosarele celor patru candidați preselecțati au fost transmise de Ministrul Justiției către Consiliul Superior al Procurorilor pentru inițierea procedurii de selecție a unui candidat.

În aceeași zi, la 19 noiembrie 2019, optând pentru evitarea vicierei procedurii administrative de selectare a candidatului la funcția de Procuror General, dar și pentru apărarea dreptului său de participare în mod echitabil și legal la procedurile administrative, a informat Consiliul Superior al Procurorilor despre contestarea hotărârii Comisiei de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General din 29 octombrie 2019, dar și despre sesizarea Autorității Naționale de Integritate. Prin aceeași adresare, în conformitate cu prevederile art.81 din Codul administrativ, a solicitat suspendarea oricăror proceduri administrative de selecție a candidatului la funcția de Procuror General.

Solicitarea de suspendare nu a fost soluționată în ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 20 noiembrie 2019, autoritatea limitându-se doar la soluția de a lua act de solicitare și de readresare a acesteia instanței competente - Comisiei pentru preselecție a candidaților la funcția de Procuror General, instituită în cadrul Ministerului Justiției. Despre soluția adoptată a fost informat la 21 noiembrie 2019, prin adresa nr. 5-6d/19-1282.

La 22 noiembrie 2019 reclamantul a contestat această soluție în modul prevăzut de lege în Curtea de Apel Chișinău, considerând că Comisia de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General este o autoritate publică în sensul art. 7 Codul administrativ, fiind instituită prin act normativ - ordinul Ministrului Justiției nr. 261 din 17 octombrie 2019, având competența de a acționa în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

De asemenea, reclamantul Eduard Bulat consideră că în sensul prevederilor art. 10 din Codul administrativ, hotărârea din 29 octombrie 2019 a Comisiei de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General constituie un act administrativ individual, care este favorabil pentru candidații selectați și defavorabil pentru persoanele neselectate, deoarece este o decizie emisă de către o autoritate publică, pentru a reglementa procedura de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin admiterea persoanelor preselectate de a participa la concursul în fața Consiliului Superior al Procurorilor. Această hotărâre este îndreptată și împotriva persoanelor care au participat la procedura de preselecție, dar nu au fost selectați în lista, ce urmează a fi propusă pentru examinare Consiliului Superior al Procurorilor. Pentru această categorie de subiecți, deși ei nu sunt menționați expres în actul administrativ, are

caracter prohibitiv, or le îngrădește accesul la ocuparea unei funcții de demnitate publică și are impact asupra raporturilor juridice de muncă.

În opinia reclamantului, hotărârea Comisiei de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General din 29 octombrie 2019, nu corespunde cerințelor art. 31 Codul administrativ, art. 17 alin.(8) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, pct.32 din Regulamentul privind modul de organizare și desfășurare a preselecției candidaților la funcția de Procuror General, aprobat prin ordinul Ministrului Justiției nr.249a din 27 septembrie 2019, or hotărârea Comisiei de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General nu este motivată, neconținând nici o argumentare cu privire la temeiurile de fapt și de drept care au determinat adoptarea soluției respective, mai ales pentru cea de respingere a candidaților.

Reclamantul consideră că membrii Comisiei de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General au încălcat mai multe prevederi legale, ceea ce determină caracterul ilegal, inclusiv ale actelor reale întreprinse de către Comisie, în special a modului de desfășurare a procedurii de intervievare și selecție a candidaților.

Reclamantul menționează că în pct.4 din Regulamentul privind modul de organizare și desfășurare a preselecției candidaților la funcția de Procuror General, aprobat prin ordinul Ministrului Justiției nr.249a din 27 septembrie 2019, s-au instituit pentru desfășurarea concursului următoarele principii: competiție deschisă, alegerea după merit, asigurarea transparenței, tratament egal. Astfel, în calitate de participant la procesul de preselecție, a constatat nerespectarea de către Comisie a principiilor menționate, în special, a celor ce se referă la asigurarea transparenței, imparțialității și a tratamentului egal, principii ce domină procedurile administrative, stipulate de prevederile art. art. 23, 25 și 32 din Codul administrativ.

Reclamantul a mai susținut că contrar Regulamentului menționat, a fost încălcat principiul publicității procesului, conform căruia Comisia va publica informațiile referitoare la modul de desfășurare a preselecției candidaților. În practică, însă, nu a fost făcută publică modalitatea de punctare a candidaților care au participat la procedura de preselecție, nu au fost publicate fișele de evaluare ale candidaților, nu au fost făcute publice regulile de lucru și procedurile de evaluare, care urmau a fi stabilite, nu a fost făcut public nici punctajul final acordat candidaților, ceea ce permite planarea, asupra rezultatelor procedurii de selecție, a suspiciunii de neobiectivitate a modului de desfășurare a acesteia, precum și de părtinitate a membrilor Comisiei față de anumiți candidați. Tabelele prezentate de către ex-Ministrul Justiției în cadrul emisiunilor televizate, trezesc dubii referitor la modul cum au fost întocmite, nu sunt contrasemnate de către membri și nu se regăsesc pe pagina oficială a Ministerului Justiției.

Vizionarea înregistrărilor video ale interviurilor candidaților, permite de a constata că concurenții nu au fost tratați în mod egal. Astfel, deși în spațiul public au fost accesibile mai multe informații cu privire la diverse cazuri care trezesc suspiciuni asupra integrității candidaților și impun mai multe clarificări asupra fundamentării bunei lor reputații, acestea au fost puse în discuție în cadrul interviului doar în privința unor anumiți candidați, inclusiv în privința sa, ceea ce îi permite de a concluziona despre existența unui tratament discriminatoriu și subiectiv, orientat în vederea excluderii neîntemeiate din concurs.

În același context, consideră că se impune a fi invocată lipsa unor criterii de selectare clar definite până la declanșarea concursului, ceea ce atribuie soluțiilor adoptate de către Comisia de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General un grad sporit de subiectivitate și diminuează semnificativ credibilitatea onestității și corectitudinii membrilor Comisiei la evaluarea candidaților și acordarea punctajului. Credibilitatea egalității tratamentului selecției candidaților, a fost compromisă de participarea unor membri ai Comisiei, care ar avea relații contractuale sau de altă natură cu unii candidați. A indicat pe membrul comisiei Raisa Botezatu și pe candidatul Vladislav Gribincea. Chiar dacă membrul comisiei, s-a abținut de la evaluarea candidatului pe motivul conflictului de interese, totuși suspiciunea de subapreciere intenționată a celorlalți candidați, nu a fost înlăturată.

În conformitate cu prevederile art. 11 din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și intereselor personale, în procesul îndeplinirii atribuțiilor lor de serviciu, subiecții declarării, în speță membrii Comisiei de preselecție, erau obligați de a respecta principiile generale de evitare a conflictului de interese. Principiile menționate nu au fost respectate de către Comisia de preselecție, iar conflictul de interese potențial nu a fost înlăturat, evoluând într-un conflict de interese real și chiar consumat, deoarece membrul Comisiei aflat într-o asemenea situație, nu s-a abținut de la evaluarea celorlalți participanți la concurs, în așa mod creând prin intervențiile sale, suspiciuni de avantajare a unui anumit concurent.

Consideră existente bănuielile rezonabile că membrul Comisiei de preselecție a încălcat prevederile art. 14 din Legea nr.133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și intereselor personale și ale art. 14 alin. (2) din Legea integrității nr.82 din 25 mai 2017, care prevăd modul de soluționare a conflictului de interese de către subiectul declarării, iar președintele Comisiei de preselecție, Olesea Stamate, a încălcat prevederile art. 13 lit. a) și b) din Legea nr.133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și intereselor personale și ale art. 14 alin. (3) din Legea integrității nr.82 din 25 mai 2017.

Aceste circumstanțele le-a comunicat la 04 noiembrie 2019 Comisiei de preselecție, prin depunerea la Ministerul Justiției a unei contestații, însă președintele acesteia nu a intervenit în modul și cerințele stabilite de legile menționate.

În opinia reclamantului, încălcările identificate permit de a conchide că actul administrativ emis de către Comisia de preselecție de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General din 29 octombrie 2019, este lovit de nulitate absolută.

Reclamantul a solicitat anularea hotărârii Comisiei de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General din 29 octombrie 2019 și a rezultatelor activității Comisiei ca fiind ilegale și lovite de nulitate absolută și obligarea Ministerului Justiției de a institui o nouă Comisie de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General, care va relua etapa de preselecție a candidaților în condițiile prevăzute de Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură.

Prin încheierea din 22 ianuarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, Oleg Crîșmaru, Vladislav Gribincea, Veaceslav Soltan și Alexandr Stoianoglo, au fost atrași în proces în calitate de terți.

La 25 mai 2020, reclamantul Eduard Bulat a formulat și a depus cerere de concretizare a acțiunii în contenciosul administrativ, prin care a extins pretențiile față de Consiliul Superior al Procurorilor, concretizând pretenția în obligare formulată inițial față de Comisia de preselecție, prin obligarea Consiliului Superior

al Procurorilor de a anunța și organiza concursul pentru funcția de Procuror General în conformitate cu prevederile Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, care au trecut testul corespunderii Constituției Republicii Moldova.

Cererea a fost formulată în contextul declarării neconstituționalității articolului 11 alineatele (21) și (22), articolului 17 alineatele (2), (3), (5), (6), (7), (8), (9), (91) și (111) și articolului 58 alineatele (7), (8) și (9) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, prin hotărârea Curții Constituționale nr.13 din 21 mai 2020 pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, a Hotărârii Parlamentului nr.101 din 30 iulie 2019 privind înaintarea candidaturii la funcția de Procuror General interimar al Republicii Moldova și a Decretului Președintelui Republicii Moldova nr.1232-VIII din 31 iulie 2019 privind desemnarea domnului Dumitru Robu în funcția de Procuror General interimar.

Prin încheierea protocolară din 29 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea enunțată a fost restituită, fiind calificată ca cerere de modificare a obiectului acțiunii depusă inadmisibil la faza dezbaterilor judiciare (pledoarii) și care, în sensul art. 60 Codul de procedură civilă, reprezintă o nouă acțiune care trebuie exercitată separat în ordine generală.

Prin hotărârea din 29 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Eduard Bulat împotriva Ministerului Justiției, Comisiei pentru preselecția candidaților la funcția de Procuror General, terți Oleg Crîșmaru, Vladislav Gribincea, Veaceslav Soltan și Alexandr Stoianoglo cu privire anularea hotărârii Comisiei pentru preselecția candidaților la funcția de Procuror General din 29 octombrie 2019 și obligarea instituirii unei noi comisii de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General, a fost respinsă.

La 01 iunie 2020, în interiorul termenului de atac instituit de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Eduard Bulat a depus apel împotriva hotărârii din 29 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

La 03 august 2020 Eduard Bulat a prezentat motivarea apelului (f.d.180 vol. I).

La 10 iulie 2020, apelantului Eduard, prin intermediul poștei electronice, i-a fost notificată hotărârea motivată a primei instanțe (f.d. 176 vol. I).

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că instanța de apel just a considerat ca fiind depus în termen apelul depus de Eduard Bulat.

Prin decizia din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de Eduard Bulat, a fost casată hotărârea din 29 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o nouă decizie, prin care acțiunea depusă de Eduard Bulat împotriva Ministerului Justiției, Comisiei pentru preselecția candidaților la funcția de Procuror General, terți Oleg Crîșmaru, Vladislav Gribincea, Veaceslav Soltan și Alexandr Stoianoglo cu privire anularea hotărârii Comisiei pentru preselecția candidaților la funcția de Procuror General din 29 octombrie 2019 și obligarea instituirii unei noi comisii de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General, a fost declarată inadmisibilă.

În susținerea soluției, instanța de apel a indicat că Eduard Bulat a contestat o operațiune administrativă întreprinsă în cadrul procedurii administrative complexe de selectare și propunere pentru numire în funcție a candidatului la funcția de

Procuror General, și anume, a contestat procedura de preselecție a candidaților înaintați Consiliului Superior al Procuraturii, propuși pentru a fi selectați la funcția de Procuror General.

Instanța de apel a menționat că, odată cu intrarea în vigoare a noilor dispoziții ale Legii cu privire la Procuratură, au fost stabilite câteva etape distincte, ce urmează a fi realizate pentru selectarea și numirea în funcție a noului Procuror General.

Legea nominalizată, în art. 17 prevede detaliat și exhaustiv procedura, ce urmează a fi respectată de către Ministerul Justiției și Consiliul Superior al Procurorilor, atunci când se demarează concursul public cu privire la desemnarea Procurorului General și anume: procedura de preselecție, care se realizează de Ministerul Justiției, procedura selecției candidatului la funcția de Procuror General, care se realizează de către Consiliul Superior al Procurorilor și procedura de oficializare a numirii Procurorului General, care se realizează de către Președintele Republicii Moldova, prin decret prezidențial.

Aceste etape distincte de selectare și numire a Procurorului General, reprezintă în sine o procedură administrativă, în sensul descris de norma art. 6 Cod administrativ, care statuează că, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părți ale procedurii administrative.

Curtea de Apel a reiterat că în cazul în care, o anumită persoană își manifestă dezacordul cu rezultatele activității administrative, sau a procedurii administrative, aceasta este în drept să-și apere drepturile sale prin intentarea unei acțiuni în contencios administrativ.

În caz de contestare a rezultatelor procedurii administrative, pe calea intentării acțiunii în contencios administrativ, persoana lezată într-un drept al său, urmează să înainteze o acțiune prin care să conteste fie rezultatul final al activității administrative, fie anumite părți ale procedurii administrative cumulativ cu rezultatul final.

Curtea de Apel a subliniat că, din sensul art. 17 al Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, în redacția legii în vigoare la data desfășurării concursului pentru funcția de Procuror General, rezultă caracterul public al concursului de selectare a candidatului la funcția de Procuror General, unic, dar constituit din mai multe etape și cu implicarea mai multor autorități.

Astfel, în sensul art. 6 din Codul administrativ, acest concurs unic, reprezintă o procedură administrativă unică, dar complexă, constituită din etapele sale, care în sensul art. 15 Codul administrativ, reprezintă operațiuni administrative și care culminează cu emiterea actului administrativ individual - Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-129/2019 din 28 noiembrie 2019 și actul administrativ individual formal de oficializare - Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1334 din 29 noiembrie 2019.

Instanța de apel a menționat că în speță, Eduard Bulat a contestat doar o parte a activității și procedurii administrative, și anume, Hotărârea Comisiei de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General din 29 octombrie 2019.

Corespunzător, ținând cont de situația de fapt din speță, coroborată la cadrul normativ citat supra, instanța de apel a conchis că, acțiunea lui Eduard Bulat este inadmisibilă. Or, în sensul art. 15 Codul administrativ, operațiunile administrative, după cum este și etapa de preselecție, (ceea ce se contestă în această cauză), nu pot constitui obiect al acțiunii în contencios administrativ distincte, acestea urmând a fi contestate doar odată cu actul administrativ individual defavorabil, la caz Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor sau Decretul Președintelui Republicii Moldova.

În opinia instanței de apel, prevederile art. 15 alin. (2) din Codul administrativ, nu sunt incidente la caz, or operațiunea de preselecție nu se încadrează în semantica actelor executorii (a face, a da, a obliga) și nu se îndreaptă împotriva terților, Eduard Bulat fiind participant la procedura administrativă și nu terț.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că acțiunea este inadmisibilă, prin prisma art. 207 alin. (2) lit. e) Codul administrativ, or, încălcarea revendicată, nu derivă din activitatea administrativă.

Astfel, în condițiile în care acțiunea în contencios administrativ înaintată de Eduard Bulat, nu întrunește condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, instanța de apel nu a purces la examinarea și soluționarea fondului cauzei de contencios administrativ la acțiunea acestuia, deoarece chestiunile de procedură preced fondul acțiunii în contenciosul administrativ.

La 20 martie 2021, Eduard Bulat, prin intermediul poștei electronice, a depus recurs împotriva deciziei din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

La 26 mai 2021, Eduard Bulat a prezentat motivarea recursului.

În susținerea recursului, recurentul Eduard Bulat a invocat interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural, iar concluziile instanței de apel expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

În acest sens, a menționat că Comisia de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General, este o autoritate publică, în conformitate cu cerințele art. 7 din Codul administrativ. Aceasta corespunde cerințelor de structură organizatorică instituită prin lege sau printr-un alt act administrativ, care acționează în regim de putere publică, în scopul realizării unui interes public, fiind o entitate publică, crearea, componența și modul de funcționare a căreia sunt reglementate prin legea organică a Procuraturii.

A mai indicat că, hotărârea Comisiei de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General din 29 octombrie 2019 este un act administrativ individual, cu efect dublu (favorabil și defavorabil) și are caracter executoriu. În opinia recurentului, hotărârea menționată întrunește condițiile unui act administrativ, emanând de la o autoritate publică, reprezentând o măsură oficială întreprinsă de o autoritate publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin selectarea candidaților la funcția de Procuror General și înaintarea listei candidaților Consiliului Superior al Procurorilor.

În acest context, a indicat că în speță instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 15 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, deoarece hotărârea Comisiei de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General din 29 octombrie 2019 este un act administrativ, dar nu o operațiune administrativă, adică o manifestare de voință sau activitate a autorității publice care nu produce efecte juridice.

A specificat că, conform pct. 34 din Regulamentul privind modul de organizare, desfășurare și evaluare a rezultatelor selecției candidatului la funcția de Procuror General, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-122/2019 din 19 noiembrie 2019, la încheierea procedurii administrative Consiliul Superior al Procurorilor emite un act administrativ individual, adoptând hotărâre motivată prin care nominalizează candidatul care a acumulat cel mai mare punctaj al rezultatului final în baza fișelor de evaluare, pe care îl propune Președintelui Republicii Moldova pentru numirea în funcția de Procuror General.

Astfel, în opinia recurentului, instanța de apel, întru argumentarea soluției sale, eronat a invocat prevederile art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, susținând precum că în speță reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, deoarece consideră că procedura de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General este o activitate administrativă distinctă, iar actul administrativ emis de către această autoritate administrativă produce efecte juridice asupra drepturilor participanților la procedura de preselecție.

În circumstanțele enunțate, recurentul consideră că în conformitate cu prevederile art. 20 din Codul administrativ, în calitate de participant la procedura de preselecție a candidaților la funcția de Procuror General își poate revendica printr-o acțiune în contencios administrativ drepturile pretinse a fi încălcate, contestând actele administrative emise de către Comisia de preselecție, distinct de actele administrative emise de către alte autorități publice, care au realizat activități de selectare și de oficializare a candidatului la funcția respectivă.

Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților și terților copia recursului depus de Eduard Bulat cu mențiunea depunerii referinței. Însă, aceștia nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 24 februarie 2021.

Conform avizului de recepție a scrisorii recomandate, anexat la materialele cauzei, decizia instanței de apel i-a fost notificată recurentului Eduard Bulat la data de 04 mai 2021 (f.d. 40 vol. II). Prin urmare, recursul depus de Eduard Bulat la data de 26 mai 2021, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Eduard Bulat în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios

administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o

anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Eduard Bulat.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Eduard Bulat se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan